

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

دعای سیزدهم

دعای آن حضرت در طلب حاجت‌ها

بار الها، ای آنکه در حوائج خلق منتهای هر مطلوب و آرزویی و ای خدایی که برآوردن خواست‌ها نزد تو باشد، ای آنکه نعمت‌هایش را به بها نمی‌فروشد (رایگان در اختیار بندگانش قرار می‌دهد) و ای آنکه بر عطایا و مواهب هرگز منت نمی‌گذاری، ای آنکه تنها به تو از همه‌ی عالم بی‌نیاز توان شد، ولی هرگز از تو مستغنی و بی‌نیاز نتوان شد.

ای آنکه همواره دل‌ها به سویت پر کشند و روی از تو به غیر نتوانند کرد، ای آنکه درخواست‌ها گنجینه‌های کرمیت را تهی نسازند و ای آنکه وسایل (اسباب و علل) حکمت را دگرگون نکنند، و ای آنکه نیاز نیازمندان از درگاهت آنی قطع نشود و ای آنکه خواسته‌های بندگان تو را خسته و ملول نکند، خویشتن را به بی‌نیازی از همه‌ی مخلوقات ستودی و بی‌نیازی مخصوص توست و آنان را به فقر و تهی‌دستی نسبت دادی که احتیاج سزاوار آنان است، هر کس که سعی کند به یاری تو از خود نقص دور کند و با تکیه به مشیت فقر را از خود براند، حاجت خویش را از جای مناسب خواسته و نیاز خود را از مسیر درست تقاضا نموده، ولی آن‌کس که حلقه‌ی درب دیگری را بکوبد، یا از بندگان وسیله‌ی برآوردن حاجت خواهد خود را در معرض محرومیت قرار داده و از ناحیه‌ی حضرتت شایسته‌ی قطع احسان شده.

خدایا حاجتی به درگاهت دارم که کوشش من در برآوردنش مؤثر نشد و حيله و تدبیرم از رسیدن به آن بازماند و نفس اماره‌ی من چنین وسوسه نمود که دست حاجت به سوی مردمی دراز کنم که خود آنان سر تا پا نیازمند و محتاج به تو می‌باشند و هرگز از تو بی‌نیاز نشوند و این خود لغزشی از لغزش‌های خطاکاران و پرتگاهی از پرتگاه‌های گناهکاران است، سپس به فضل یادآوری‌ات از خواب غفلت بیدار شدم و در سایه‌ی توفیقت از لغزش برخاستم و از پرتگاهم در پناه تأییدهایت به سویت بازگشتم و با خود چنین گفتم: پاک و منزّه است پروردگار من، چگونه محتاجی دست نیاز به

سوی محتاجی دراز کند؟ و چطور تهی دست قصد تهی دستی کند؟ پس با رغبت و اشتیاق به جانب تو روی آوردم و با اطمینان کامل چشم امید به درگاهت دوختم و دانستم که خواهش من هر چند بسیار باشد در پیشگاهت اندک است و هر چند سنگین باشد برای تو ناچیز است و می دانم که کرمت از تقاضای کسی به تنگ نیاید و دست بخشندهی تو از بخشش هر کس دیگری بالاتر است.

خداوندا بر محمد و آل محمد درود فرست و در سایه ی کرم خویش مرا مشمول فضل و عنایتت فرما و به اقتضای عدلت بر آنچه استحقاقش را دارم وامدار، چون من نخستین کسی نیستم که مشتاقانه به سویت رو آورده و بدون شایستگی از عنایاتت برخوردار شده باشد و نخستین خواهنده نیستم که از فضل حضرتت برخوردار شده درحالی که مستحق محرومیت بوده.

بار الها بر محمد و آل محمد درود فرست و دعایم را مستجاب گردان و به ندایم نزدیک باش (گوش فرا ده) و به تضرع و زاریم ترحم کن و صدایم را بشنو و امیدم را ناامید مفرما و پیوند بین من و ملکوتت را قطع نکن و هرگز این حاجت و دیگر حاجات مرا از حضرتت به دیگران وامگذار، بلکه پیش از آنکه من از این جایگاه (که به درگاهت دعا می کنم) بازگردم با آسان کردن کارها و حسن تقدیرت در تمام امورم حاجت هایم را برآور و آرزوهایم را روا ساز و مطالبم را برسان (در همه ی امور سرنوشتم را قرین سعادت کن) و بر محمد و آل محمد درودی فرست که لحظه به لحظه فزون تر شود و پایان نپذیرد و مرز و بومی نشناسد و از برکت همین صلوات مرا مددی فرما و آن را وسیله ی برآوردن حاجتم قرار ده که تو دارای رحمت واسعه و کرمت بینهایت است و حاجتم به درگاهت چنین است (پس حاجت خویش به زبان آورده و سپس سجده کرده و در سجده می گویی): «فضل تو مونس من بوده و احسان تو مرا به درگاهت راهنمایی می کند، پس تو را به عظمت خودت و به مقام محمد و آل محمد (که درود تو بر آنان باد) می خوانم که مرا از درگاهت نومید برمگردانی».

اللهم عجل لولیک الفرج